

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. С., 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любен Д. Хаджииванов

като разгледа докладваното от Любен Д. Хаджииванов Търговско дело № 20225400900026 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба на ТПК Георги Димитров, ЕИК 120011681 с вх. № 20220504160817 на АВп., постъпила срещу отказ с рег. № 20220426190542/27.04.2022г. на длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията, постановен по заявление с вх. № 20220426190542.

Поддържа се в жалбата, че постановеният отказ бил неправилен незаконосъобразен, поради противоречие с материалния и процесуалния закон.

Със заявлението било поискано обявяване на акт по партидата на кооперацията - актуален устав с промяна в разпоредбата на чл. 37, ал. 1, която предвиждала поканата за свикване на общото събрание да се публикува в ТРРЮЛНЦ най-малко 14 дни преди събранието.

Поддържа се, че при постановяване на отказа длъжностното лице по регистрация /ДЛР/ приело, че така приетата промяна в устава противоречала на закона, тъй като се касаело за акт, който не следвало да бъде обявяван в ТР. В отказа били изложени мотиви, че според чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ, в търговския регистър и РЮЛНЦ се обявявали актове, които се отнасяли до търговци и клонове на чуждестранни юридически лица, за които било предвидено по закон, че подлежат на обявяване, а в действащото

законодателство липсвала разпоредба, предвиждаща възможността поканата за общото събрание на кооперацията да подлежи на обявяване в тези регистри.

Според разпоредбата на чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ се обявявали актове, които се отнасяли до търговците и клоновете на чуждестранни търговци, за които било предвидено със закон, че подлежат на обявяване. Според чл. 1, ал. 2, т. 2 ТЗ кооперациите също били търговци, затова за тях освен Закона за кооперациите се прилагал и Търговския закон.

Посочва се в жалбата, че според чл. 16, ал. 1 ЗК общото събрание се свиквало от управителния съвет с писмена покана, разгласена по ред, определен в устава. С подаденото заявление се искало обявяване на нов актуален устав, в който била предвидена възможност общото събрание да се свиква с покана, обявена в ТР и РЮЛНЦ.

Според жалбоподателя, след като чл. 16, ал. 1 ЗК допускал общото събрание да се свиква с писмена покана, разгласена по ред, предвиден в устава, без изрично да била изключена възможността редът за разгласяване да е чрез обявяването на поканата в ТР, то се налагал извод, че предложеното изменение не противоречало на закона. Цитира практика в този смисъл.

Кооперацията-жалбоподател поддържа, че погрешно длъжностното лице било възприело цитираната в отказа съдебна практика /решение № 162/15.03.2016г. по т.д. №1855/2014г. Пт.о. на ВКС/. Посоченото решение било неотнормено и касало различен от настоящия случай въпроси.

Отделно от посоченото, много били и случаите на учредени и вписани в търговския регистър кооперации, чиито устави предвиждали възможността поканата за свикване на общо събрание да бъде обявена в Т

На следващо място, длъжностното лице констатирало, че не били представени доказателства за внесена държавна такса. Според разпоредбата на чл. 35 ЗК кооперациите се освобождавали от внасяне на държавни такси при учредяване, преустройство, прекратяване и ликвидация. От друга страна, разпоредбата на чл. 5, б. "к" ЗДТ предвиждала, че се освобождавали от заплащане на държавна такса всички документи и книжа по учредяване, регистрация и други промени на кооперации, като изброяването в нормата на освободените от държавна такса действие не било ограничително. Напротив, употребеният израз „и други промени следвало да се тълкува разширително.

Дори да се приемело, че следвало да се заплати държавна такса, то според чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ, когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел не били приложени всички изискуеми по закон документи или когато не била платена дължимата държавна такса ДЛР давало указания на заявителя за отстраняване на нередовността и въпреки, че длъжностното лице се било позовало на тази разпоредба, постановило директно отказ по заявлението, включително и с този мотив.

Жалбоподателят моли, в случай че жалбата бъде оставен без уважение и при искане от страна на Агенцията по вписванията за заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, искането да бъде оставено без уважение, алтернативно, намалено поради прекомерност. Регистърното производство се развивало като едностранно. Константна била съдебната практика, че същността на производството било охранително по смисъла на чл. 530 ГПК, а единствената страна в производството оставал заявителят, чийто права и интереси били засегнати от отказа. Отговорността за разноски по правило била присъща само на спорните съдебни производства, в които право на разноски имала страната, в чиято полза бил разрешен спора. Цитира практика в тази насока.

В заключение моли да бъде отменен отказ № 20220426190542/27.04.22г. на Агенцията по вписвания.

В срок е постъпил отговор на жалбата от Агенция по вписванията.

Жалбата била недопустима, а постановеният отказ бил правилен и законосъобразен, като се излагат следните съображения: Със заявление образец Г1 от 26.04.22г. било постъпило искане за обявяване на актуален устав по партията на ТПК Георги Димитров, като правилно било отбелязано от ДЛР, че със заявлението се целяло обявяване на актуален устав с промяна в чл. 37, ал. 1, която предвиждала поканата за свикване на общото събрание да се публикува в търговския регистър най-малко 14 дни преди събранието.

Според агенцията, така приетата промяна в устава противоречала на чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ, съгласно който в ТР и РЮЛНЦ се обявявали актове, които се отнасяли до търговците, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и до клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел, за които било предвидено със закон, че подлежат на

обявяване.

Законът за кооперациите не предвиждал възможност за обявяване в търговски регистър на показ за свикване на общо събрание, аналогично на разпоредбите на чл. 26, ал. 3 от ЗЮЛНЦ и чл. 223 ТЗ.

Освен посоченото, разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ въвеждала необорима презумпция за знание относно вписаните обстоятелства, т.е. вписаното обстоятелство се смятало за станало известно на третите добросъвестни лица от момента на вписването. По отношение на обявените в търговския регистър актове необорима презумпция за знание била предвидена за актовете по чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ, т.е. за тези, за които било предвидено със закон, че подлежат на обявяване. Като пример се посочва протокол от заседание на УС на кооперацията, т.е. не можело да се приеме, че по отношение на взетите от УС и обективирани в протокола решения съществувала необорима презумпция за знание, тъй като протоколът от УС на кооперацията не бил от предвидените в чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ актове.

На следващо място, според чл. 7, ал. 1 от Наредба №1/14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до ТРРЮЛНЦ към всяко заявление се прилагал документ за внесена държавна такса, освен ако таксата била платена по електронен път.

Според чл. 21, т. 9 ЗТРРЮЛЦ част от обхвата на проверката включвал и проверка за внесена дължима държавна такса. В този смисъл правилно било отбелязано от ДЛР, че към заявлението не бил представен документ за внесена държавна такса.

Изложените съображения обосновавали извод за законосъобразност и правилност на постановения отказ, поради което моли същият да бъде потвърден, а жалбата отхвърлена като неоснователна.

ФАКТИ ПО ДЕЛОТО :

Със заявление образец Г1 било поискано вписване на промени в устава на ТПК Георги Димитров, ЕИК 120011681. Към заявлението били приложени поканата за свикване на общото събрание, протокол от общо събрание от 15.04.2022г., списък на присъстващите на събранието член-кооператори и устав на кооперацията, както и устав с гласуваните промени.

По заявлението бил постановен обжалваният отказ №20220426190542/26.04.2022г., с мотиви, че промяната в чл. 37, ал. 1 от

устава противоречала на разпоредбата на чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ. Законът за кооперациите не предвиждал възможност за обявяване в търговския регистър на покана за свикване на общо събрание. Посочено е още в отказа, че към заявлението не бил представен и документ за внесена държавна такса в размер на 20лв.

ПРАВНИ ИЗВОДИ :

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока за обжалване, съдържа изискуемите от закона реквизити, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Според разпоредбата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице по регистрацията проверява дали заявлението изхожда от оправомощено лице, а според чл. 24, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ, когато не е налице някое от предвидените в чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ изисквания, длъжностното лице по регистрацията постановява мотивиран отказ.

□

Съгласно чл. 5 ЗТР търговския регистър се обявяват актове, които се отнасят до търговците и клоновете на чуждестранни търговци, за които е предвидено със закон, че подлежат на обявяване. По силата на чл. 1 от Закона за кооперациите, кооперацията е сдружение на физически лица с променлив капитал и с променлив брой членове, които чрез взаимопомощ и сътрудничество осъществяват търговска дейност за задоволяване на техни икономически, социални и културни интереси. Според разпоредбата на чл. 1, ал. 2, т. 2 ТЗ кооперациите също са търговци, поради което за тях освен разпоредбите на специалния Закон за кооперациите се прилагат и разпоредбите на ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 ЗК общото събрание се свиква от управителния съвет с писмена покана, разгласена по ред, определен в устава.

Според актуалния устав на кооперацията, в правомощията на общото събрание е да приема, изменя и допълва устава. Видно от покана за свикване на редовно общо годишно отчетно събрание на кооперацията на 15.04.2022г., фигурират две точки с № 9, първата от които е промяна на устава на кооперацията.

От приложения протокол от общо събрание на ТПК Георги Димитров – С., проведено на 15.04.2022г. е видно, че от общия брой член кооператори 76, на събранието са присъствали 43. По въпросната точка 9 за изменение на устава на кооперацията и по-конкретно на чл. 37/1/, в който се предвижда поканата за общото събрание с вписаните въпроси за разглеждане, деня, часа и мястото на провеждане да се публикува в ТР и Регистъра на юридическите лица с нестопанка цел към АВп., най-малко 14-дни преди събранието, общото събрание е приело единодушно с 43 гласа „за“ да бъде направено изменението в устава.

Предвид изложеното следва да се приеме, че общото събрание е било редовно свикано и проведено, а взетото на него решение по т. 9 за промяна на устава удостоверява валидно възникнало обстоятелство, подлежащо на вписване.

Съдът не споделя мотивите на ДЛР, че промяната на чл. 37, ал. 1 от Устава, която предвижда поканата за свикване на общо събрание противоречи на нормата на чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ.

Според чл. 16, ал. 1 ЗК Общото събрание се свиква от управителния съвет с писмена покана, разгласена по ред, определен в устава, най-малко 14 дни преди деня на провеждането му. В поканата се вписват въпросите, които ще бъдат разглеждани, както и денят, часът и мястото, където ще се проведе събранието. То не може да взема решения по въпроси, неписани в поканата, освен за свикване на друго общо събрание. Управителният съвет осигурява достъп на всички членове на общото събрание до подлежащите на обсъждане материали. Нормата е императивна относно изискванията, на които следва да отговаря поканата – писмена форма, съдържание и момент на разгласяването. По отношение начина на разгласяване обаче нормата е препращаща, като е предоставена възможност редът за разгласяването ѝ да бъде определен от самата кооперация в устава ѝ, в каквато насока е и исканата промяна в чл. 37/1/, в който се предвижда поканата за общото събрание с вписаните въпроси за разглеждане, деня, часа и мястото на провеждане да се публикува в ТР и Регистъра на юридическите лица с нестопанка цел към АВп., най-малко 14-дни преди събранието. Не съществува и пречка за обявяване на поканата в търговския регистър /решение № 289/29.05.17г. на ОС-П., решение № 11/02.11.21г. по т.д. №102/21г. на ОС-Монтана/.

Относно посочената в отказа нередовност, свързана с липса на представен документ за внесена държавна такса.

Според чл. 35 ЗК, кооперациите се освобождават от всякакви такси във връзка с тяхното учредяване, преустройство, прекратяване и ликвидация, т.е. по отношение на обстоятелствата, подлежащи на вписване в търговския регистър. Освобождаване от заплащане на държавни такси за кооперациите предвижда и нормата на чл. 5, б. „к“ от Закона за държавните такси по отношение на учредяване, регистрация и други промени на кооперации. Изброяването в нормата не е изчерпателно, поради което следва да се приеме, че всякакви вписвания в регистъра по заявления на кооперации се извършват без внасяне на държавна такса. Тарифата за държавните такси, събирани от Агенцията по вписване, предвижда обща норма за заплащане на ДТ за обявяване на актове. Като има предвид характера на нормите в Закона за кооперациите и Закона за държавните такси като специални по отношение на кооперациите, съдът намира, че в случая Тарифата за държавните такси, събирани от агенцията по вписванията по заявление за обявяване на актове в търговския регистър, е неприложима по отношение актове на кооперации. Поради същите съображения държавна такса не се дължи и във фазата на съдебното производство, но такава е внесена в размер на 10 лв.

Предвид изложеното и доколкото са представени всички необходими за поисканото вписване документи, съдът намира, че постановеният отказ не съответства на изискванията на закона и следва да бъде отменен, затова

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ТПК Георги Димитров - С., ЕИК 120011681, представлявана от председателя Костадин Ангелов, чрез пълномощника адв. С.Н., отказ № 20220426190542/27.04.22г. на ДЛР при Агенция по вписванията по подадено заявление № 20220426190542, като **УКАЗВА** на Агенция по вписванията да извърши обявяване по посоченото заявление.

След влизане в сила на решението заверен препис него да се изпрати на Агенцията по вписванията.

Решението подлежи на обжалване, на основание чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ в 7-дневен срок от съобщаването на жалбоподателя и на

Агенция по вписванията, пред Апелативен съд-П..

Съдия при Окръжен съд – С.: _____